

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Illvstrivm Controversiarvm Biga.

Caraccioli, Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1619

Responsio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64242)

Secundum, & postremum Argumentum.

QUOD quidem eodem (vt verbum est) claudicat pede. Inquit enim Baronius. S. Gregorius Turonensis lib. 2. Hist. Franc. cap. vlt. scribit Clodoueu Regem vita migrasse Anno CXII. à Martini obitu: At ex altera parte constat Clodoueu peruenisse saltem vsque ad Ann. sal. iuxta vulg. Fastos 514. Ergo si à 514. subduxeris CXII. reliqui erunt 402. Anno igitur 402. Archadio videlicet, & Honorio Quintum Cofs. B. Martinus decessit. Antecedens quoad priorem partem iam probatum est auctoritate ipsiusmet Gregorij Turonensis: quoad alteram verò partem æquè probatur: peruenit quippè Clodoueus saltem vsque ad Hormisdæ Pontificatum, quem honorauit egregio munere aureæ, & gemmatæ coronæ, quemadmodum Anastasius Bibliothecarius, Haymonius alijque Scriptores tradunt; Hormisdas verò iniit Pontificatum Anno Christi 514. teste Damaso, siue Anastasio in Pontificali; Constat igitur Martinum non obiisse Attico, & Cæsario Cofs. anno, vel iuxta vulg. Fastos 397. vel, vt Turonensis supputat 395. Sed Archadio, & Honorio Quintum Consulibus Anno vulg. 402. quia illorum Consulatus distat à morte Clodouei Annis 117. horum autem 112. totidem scilicet, quot Gregorius Turonensis præscribit.

RESPONSIO.

HOC argumentum ita expeditio. Falsum est, aut saltem incertum Clodoueu Regem vixisse vsque ad Annum 514. concedo quidem peruenisse vsque ad Pontificatum Hormisdæ, cui coronam auream dono misisse legitur, at Hormisdæ Pontificatum alij citiùs, alij seriùs collocant in Fastis. Nò negauerim aliquos esse Historicos, qui cum Baronio supputant, attamen plures sunt, ijque grauissimi, qui multò citiùs consignant. Enumerabo aliquot. Paulus Diaconus Hist. Miscell. lib. 15. tradit Anno à Christo Incarnato 511. hoc est à Christo nato propemodum 510. Hormisdam misisse S. Germanum Capuæ Episcopum ad Iustinum Imp. qui Anastasio successerat. Sed cum idem narret Hormisdam alios Legatos iam antea misisse, meritò asseri potest Hormisdam, iuxta Pauli Diaconi opinionem iniisse Pontificatum anno Christi vulg. 508. vel summù 509. ac proinde eodem Anno Clodoueu obiisse; nihil igitur inde præfidij suæ firmandæ supputationi sumere Baronius poterit. Annales item veteres apud Cuspinianum, & Hermannus Contractus in suo Chronico videntur Paulo Diacono ad stipulari; statuunt. n. obitum Clodouei Anno. 509. Imo Aymoinus An. 500. & ab obitu Martini 112. hoc est obiisse Martinù nò ann. Christi 402. vt Baronius censet, sed multò citiùs; Prudenter igitur siue à Gregorio ipso, siue ab alio quodam erudito Viro, adoram lib. 2. cap. 43. quo loco Gregorius narrat obitum

Clodouei

Clodouei, scriptum est illud accidisse anno Christi 507. id enim optime consonat cum altero eiusdem Gregorii dicto, obiisse scilicet Martinum die Dominica 3. Id. Nouembris: Vtrumque enim dictum designat annū sal. 395. nam si à 507. detrahas 112. remanent 395. quod etiam supra obseruabamus. Huc propè accedit Matthæus V. Vetmonasteriensis, vetus ipse Historicus, & qui è vetustioribus suum Chronicon concinnauit, dū scribit Hormisdam iniisse Pontificatum Anno Christi 508. Vide igitur sincere Lector, quantum ea Baronij obiectio ducta à Clodouei decessu, & ab Hormisdæ Pontificatu vacillet, & nutet.

99 Nihil verò est, quod se Baronius tueatur auctoritate Damasi, siue Anastasij Bibliothecarij, Hormisdæ Pontificatum inter Consulatus Senatoris, & Symmachi, hoc est inter annos 514. & 521. concludentis: Aequum enim est me non pluris facere librum illum Pseudodamasi multis affumentis confarcinatum, innumerisque scatentem erratis, quam Baronius ipse faciat, qui passim ab eius libri auctoritate, atque præscripto recedit. Exempla ex plurimis pauca hæc satis erunt. Apostolo Petro ille Pseudodamasus tribuit Romanæ Sedis ann. 25. m. 3. d. 8. Baronius an. 24. m. 5. d. 11. Lino ille ann. 15. m. 3. d. 11. Iste ann. 25. m. 2. d. 23. Cleto ille ann. 12. m. 1. d. 12. iste ann. 12. m. 7. d. 2. Ille ait sedisse vsque ad Domitianum IX. & Rufum Cofs. iste vsque ad Traianum, & Glabrionem. Euaristo ille ann. 13. m. 6. d. 2. à Consulatu Valentis, & Veteris, vsque ad Gallum, & Graduum, iste ann. 9. d. 3. à Consulatu Pisonis, & Hastæ, vsque ad Auolam, & Panfam.

Quid plura? in huius ipsius Hormisdæ Pontificatus tempore, & Consulibus ab Anastasio, siue Pseudodamaso Baronius longè discedit, ille siquidem ann. 8 d. 17. iste an. 9. d. 10. Sedem Romanam tenuisse docet; ille tradit mortuum Cofs. Symmacho, & Boëtio; iste verò Cof. Maximo.

100 Par quoque varietas cernitur inter Baronium, & quem Baronius citat Marcellinum Comitem, tum in alijs Romanis Pontificibus, tum etiam in Hormisdæ, quem ille facit Pontificem Anno Christi vulgato 516. Honorio V. & Aureliano Cofs. hoc est, Biennio tardius, quàm Baronius velit. Verius ne Baronius, an isti, quos in contrarium produximus censeant, aliorum esto Iudicium. Satis nunc mihi est, palam ostendisse baroniana ista argumenta incerta adè, & debilia, non debere, nec posse B. Gregorij dicta refellere. 101 Adde his ipsummet B. Gregorium incertam reddere, & prorsus eneruare iam dictam supputationem annorum Cxii, cui Baronius innititur, quandoquidem libro x. Hist. Francisci capite 6. scribit Sanctum Perpetuum iniisse Episcopatum Turonensem Anno 64. à Martini decessu, sedisse autem Anno. 30. Volusianum verò eius successorem ann. 7. men. 2. Vitum ann. 11. d. 8. Lu-

cinium Ann. 12. m. 2. subiicitque hoc eodem Lucinio viuentē Clodouē reuertisse cum triumpho Turonos à cede Alarici Gothorum Regis, & anno vndecimo Episcopatus eiusdem ex hac vita migrasse. (Porro Baronius memoria lapsus est Notis in Martyrologium ad 13. Februarij cum scripsit Lucinium, vndecimo suæ Sedis anno ex hac vita migrasse, Clodoueus enim vndecimo Lucinij obiit, non autem ipse Lucinius; vixit quippe iste totos duodecim annos, & menses, vt dixi, duos) Puta nunc mecū Lector, has ratiunculas, profectò colliges Clodouei obitum contigisse anno circiter 122. à Martini excessu, non autem 112. vt alibi apud Gregoriū legitur. Præterea potest, & aliunde numerus ille 112. annorum facilè refelli. Nam cum idem Turonensis alibi tradat Clodouēum obiisse quinto anno post Alarici necē; idē; ex hoc loco eliciatur contigisse anno Christi 517. quonam poterit modo Baronius ex Gregorio a deo in notis numeralibus vario, hoc est, vt arbitramur, passim deprauato, certam de Martini obitu sententiam expromere? Denique tria habet Gregorius Turonensis ad obitum Clodouei spectantia. Primum, obiisse eum Anno 112. ab excessu Martini. Alterum, post Alarici mortem vixisse quinque annis Tertium, obiisse anno vndecimo Episcopatus Lucinij.

Baronius primum illud solummodò probat, quod suæ ipsius sententiæ suffragari posse existimat, reliqua duo improbat, aut tacet. Vel igitur omnia hæc tria probet: vel si id fieri non potest (quis enim adeo diuersa, imò aduersa conciliet?) omnia prorsus, quod à librarijs corrupta, & luxata sint, abijciat. Equidem nil reperio causæ cur illud primum dictum verius, & solidius existimari debeat, quàm secundum, & tertium, singula enim in eodem sacro Scriptore leguntur, & singula notis numeralibus, quæ in omnibus æquè depruari potuerunt, descripta sunt.

Argumenta itaque Baronij multis, vt vidimus, vacillant modis, tantū abest vt solida & valida censi debeant ad euertendā B. Gregorij Turonensis de Sanctissimi Martini obitu, & funere narrationē antiquissimi tot Ecclesiarum consensu, ac traditione firmatam. Cæterum, & si satis bene defensa ea narratio videri possit, hoc ipso, quod tela, quæ in ipsam doctissimus Baronius intorsit, hebetauimus, nisi fallimur, atque retudimus (ea enim apud eruditos, probosque viros debet esse vis, atque auctoritas antiquitatis, vt nili euidentissimè redargui possit, ex se ipsa stare, & suum pristinum robur, existimationemque retinere intelligatur.) Ego tamen, quia latentem veritatem magis, magisque in apertum proferre decorū est, libenter ijs, quæ diximus addam in super argumenta nostra aliquot è penu ipso antiquorum, & grauium historicorum cum fide producta. Probo igitur, Beatum Martinum non obiisse anno Christi 402.